

*Man føler dog ret, hvor meget man savner,
naar man ikke kan tale et Sprog som sit Modersmaal
– alle Mellemtoner*

Søren Kierkegaard (Berlin, 1841)

---

11 Isomerisering ved 1,2-vandring af NH_3

1,2-Omlejring i alkylradikaler

Protoniserede aminoethylradikaler

Omlejring før simpel spaltning.

N-vandring i β -distoniske ioner

Lange kæder, Audiers mekanisme

Barriere for 1,2- og 2,3- NH_3 -vandring

Sekundære aminer

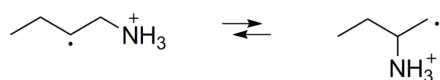
En del af kapitlets resultater indgår i S. Hammerum, *The 1,2-migration of NH₃ in protonated β-aminoalkyl radicals*. Int. J. Mass Spectrom., **199**, 71-78 (2000).

De beregnede termokemiske egenskaber for β-distoniske ioner og overgangstilstande for NH₃-vandring er samlet i tabeller sidst i kapitlet.

*December 2017, Steen Hammerum, steen@kiku.dk
(mindre rettelser, august 2018)*

Sammenfatning

Protoniserede 2-aminoalkylradikaler omlejrer temmelig let ved 1,2-vandring af NH₃. Herved kan tung-atom skelettet i ioniserede alifatiske aminer med lange alkylkæder modificeres, med β-distoniske isomere som intermediater. Disse fremkommer og omdannes ved gentagne intramolekylære H-atomafrivninger.

Omlejring ved 1,2-vandring af NH₃ i metastabile amin molekylarioner får særlig betydning når den resulterer i forøget forgrening omkring nitrogenatomet, og dermed åbner nye spaltningsmuligheder. Forudsætningen er at de β-distoniske intermediater er tilgængelige via intramolekylær lav-barriere H-atomafrivning.

Den afgrænsning af de metastabile amin molekylarioners indre energi der beskrives i Kapitel 4 og de entalpibarrierer der begrænser intramolekylære H-flytninger (Kapitel 9) udgør NH₃-vandringens randbetingelser og styrer den eventuelt efterfølgende CC-spaltning.

Aminogrupperes 1,2-vandring i 2-aminoalkylradikaler er nogenlunde termoneutral, med entalpibarrierer af samme størrelse som 5-, 6- og 7-leddede intramolekylære H-atomafrivninger. Overgangstilstanden ligner et NH₃-molekyle omtrent symmetrisk koordineret til et alken kationradikal.

Sekundære amin kationradikaler kan isomerisere på samme måde, men ikke tertiære.

1,2-NH₃-vandring kan forløbe i direkte konkurrence med de øvrige isomeriseringsreaktioner der kan modificere alifatiske amin kationradikalers struktur og dermed forøge antallet af mulige simple spaltningsreaktioner.

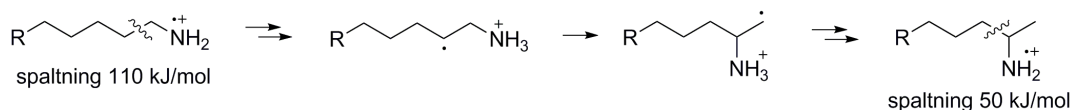
1,2-Vandring i alkylradikaler

Omløjring ved 1,2-vandring af nabosubstituent er en velkendt radikal-isomerisering; således omdannes fx haloethylradikaler og substituerede phenethylradikaler [1]. Disse reaktioner indebærer formelt at nabogruppen vandrer som radikal, men simple, ikke-stabiliserede radikal-fragmenter deltager ikke; ingen 1,2-vandring af fx OH, alkyl, H. Imidlertid kan NH₃ i protoniserede 2-aminoalkylradikaler vandre, og dette ligger bag den skeletale omdannelse af alifatiske amin kationradikaler der finder sted når kædelængden er tilstrækkelig.

Ioniserede aminers omløjring før spaltning

α -Spaltning er uden konkurrence alifatiske amin kationradikalers hyppigste reaktion, men den er ret energikrævende hvis ikke aminogruppen befinder sig ved et forgreningspunkt. Isomerisering der forøger carbonskelettets forgrening åbner, som omtalt i Kapitel 10, mulighed for spaltninger med lavere energikrav, hvilket især bidrager til de metastabile molekylarioners reaktioner.

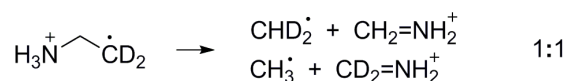
Dette gør sig særlig gældende når aminogruppen er endestillet; er alkylkæden tilstrækkeligt lang kan de ioniserede aminer isomerisere ved aminogruppevandring via β -distoniske intermediater, hvorefter CC-spaltning vil indebære tab af den alkylgruppe der oprindeligt var knyttet til β -carbonatomet (Figur 11.1).

Figur 11.1. Isomerisering af lange, endestillede amin kationradikaler; dobbelpile angiver flere hydrogenatom-flytninger. Kritisk energi for α -spaltning i runde tal.

Reaktionsforløbet detaljer blev oprindeligt klarlagt af Audier [2,3], som tog udgangspunkt i en tidlig beregningsmæssig undersøgelse af det protoniserede β -aminoethylradikal, hvor Golding og Radom [4] havde foreslået at aminogruppen skulle kunne vandre mellem C-atomerne; tidlige overslag pegede imidlertid på at entalpi barrieren herfor var ret høj [5].

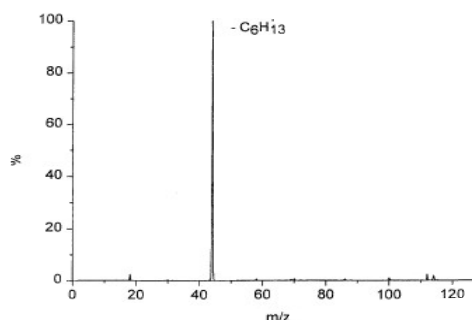
Isotopmærkning viser at NH₃-vandring finder sted uden yderligere isomerisering af ethylen-delen (Figur 11.2), idet det protoniserede aminoethylradikals spontane fragmentering (tab af et methylradikal) er specifik [6], dvs at

Figur 11.2. Den specifikke elimination af methylradikaler uden H/D-udveksling fra det protoniserede 2-aminoethylradikal, ethylamins β -distoniske isomer, bekræfter NH₃-vandring.

1,2-Vandring af aminogruppen i β -distoniske amin kationradikaler finder også sted når C eller N bærer substituentter [7]. β -Distoniske ioner kan frembringes specifikt og i højt udbytte ved fragmentering [8], eller sammen med andre isomere ved omdannelse af ioniserede aminer ved intramolekylær H-atomafrivning.

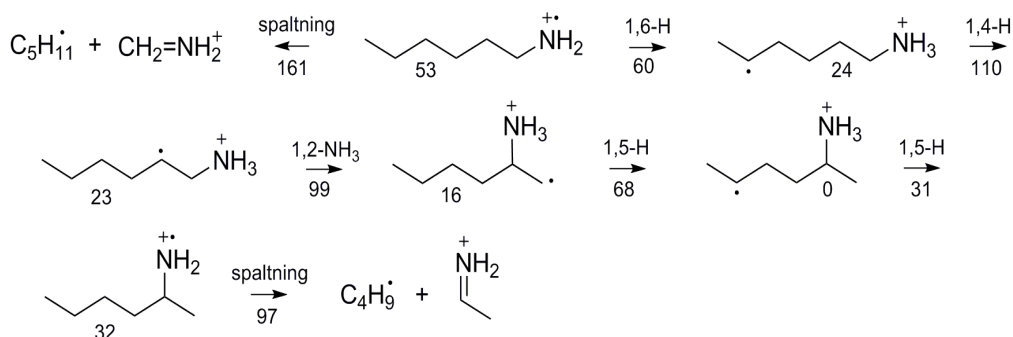
Som illustreret af octylamins MIKE spektrum (Figur 11.3, gentaget fra Kapitel 4) er spaltning efter 1,2-vandring af aminogruppen helt dominerende for uforgrenede amin kationradikaler med tilstrækkelig kædelængde [9], dvs fra hexylamin og opefter; den ses kun i mindre grad eller slet ikke hos ioniseret pentylamin eller andre aminer med kortere alkylgrupper, da disse ikke nemt kan omdannes til det β -distoniske nøgleintermediat (Figur 11.4).

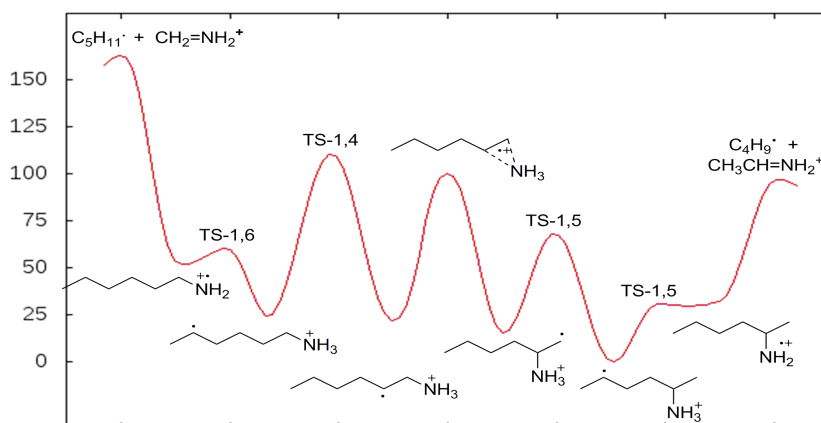
Figur 11.3. MIKE spektrum af octylamin; stort set udelukkende dannelse af CH₃CH=NH₂⁺.

Dette skyldes at lange amin kationradikaler ikke omdannes direkte til deres β -distoniske isomere, da 1,3-hydrogenatomflytning har en betragtelig entalpibarriere (Kapitel 9). Isomeriseringen involverer en række H-flytninger med større cykliske overgangstilstande (Figur 11.4 og 11.5) både før og efter 1,2-NH₃ vandring i den β -distoniske ion.

Omfattende systematisk D-mærkning [3,10] viser, at de fleste af disse trin er reversible og bevirker at tre ud af den endelige produktions seks H-atomer oprindelig var knyttet til N, C-4, C-5, C-6 (se Tabel 9.1 i Kapitel 9). H-afrivningen fra C-2 er derimod ret specifik; netop ét β -hydrogenatom fjernes undervejs fra aminogruppens naboposition. Audiers beskrivelse [3] af disse reaktioner er sammenfattet i Figur 11.4 og 11.5, sammen med de beregnede dannelsesvarmer og entalpi-barrierer.

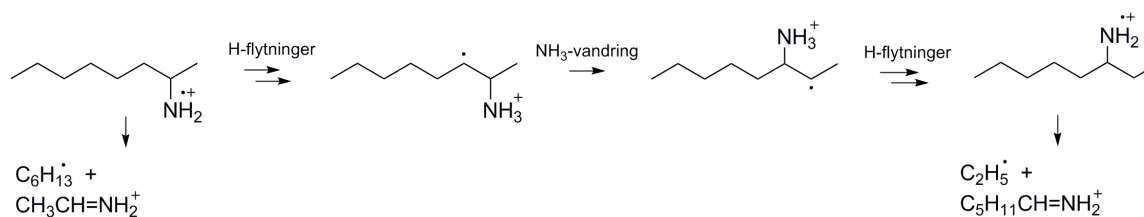

Figur 11.4. Omdannelse og fragmentering af ioniseret hexylamin og 2-hexylamin. Relativ dannelsesvarme og barrierer i kJ mol^{-1} bestemt med G3(MP2)-beregninger for all-trans konformationer. Konformere stabiliseret af intramolekylære hydrogenbindinger er ikke medtaget.

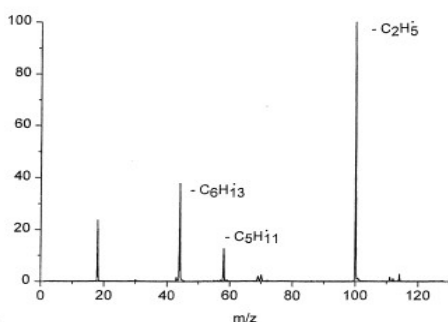

Figur 11.5. Grafisk gengivelse af forløbet i Figur 11.4, omdannelse og fragmentering af ioniseret hexylamin og 2-hexylamin. TS-1,X angiver overgangstilstand ved 1,X-flytning af hydrogenatom.

Det er ikke kun endestillede amin kationradikaler der kan omljre via β -distoniske isomere og derpå spaltes. Eksempelvis kan 2-octylamin kationradikalet ved 2,3-NH₃ vandring omdannes til 3-octylamin (Figur 11.6), hvis spaltning (tab af C₂H₅·) stiller lavere energikrav end tab af C₆H₁₃· fra 2-octylamin (se Kapitel 5) [9]. Metastabile 2-nonyl- og 2-decylamin molekylarioner taber af samme grund stort set udelukkende C₂H₅·. Tab af CH₃· kommer trods favorabel termokemi ikke i spil på grund af den entalpibarriere som hæmmer methyltab (Kapitel 6).

Figur 11.6. 2-Octylamin kationradikalets omljring og spaltning (se potentialenergiprofil, Figur 4.7 i Kapitel 4).

Figur 11.7. MIKE spektrum af 2-octylamin (gentaget fra Kapitel 4). Spaltning efter NH₃-vandring (tab af C₂H₅· og C₅H₁₁·) bidrager mere end spaltning af den oprindelige molekylarion (tab af C₆H₁₃·).

1,2-Vandring i ionkilden. Bowen og Maccoll [11] har vist at massepektre optaget efter lavvoltageionisering i særligt afkølede ionkilder kan indeholde betydelige bidrag fra reaktioner der ellers fortrinsvis observeres hos metastabile ioner. Heriblandt dannelse af CH₃CH=NH₂⁺ fra fx ioniseret hexylamin. Vore egne undersøgelser bekræfter dette, selv uden afkøling, og viser desuden at positionsspecificiteten også er den samme: (2,2-D₂)hexylamins 12 eV massespektrum domineres af CH₃CD=NH₂⁺ toppen.

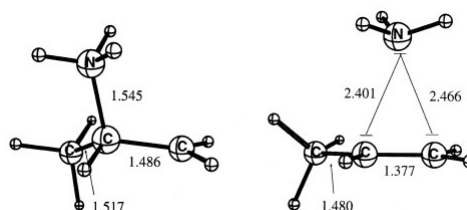
Kollisionsaktivering af lange amin molekylarioner viser, at omdannelsen ved hydrogenatomflytninger og NH₃-vandring allerede har fundet sted inden de metastabile ioner når frem til reaktionsområdet (se Kapitel 3). Eksempelvis resulterer (2,2-D₂)octylamins kollisions-inducerede reaktioner stort set udelukkende i dannelse af m/z 45 ioner, CH₃CD=NH₂⁺, spaltning efter omlejring, med kun et ganske lille bidrag fra m/z 30 ioner, spaltning af den uomdannede molekylarion.

1,2-Vandringens termokemi

Som det fremgår af Tabel 11.1 er 1,2-vandring af NH₃ (eller af CH₃NH₂) på CH₂CH₂⁺ (Figur 11.2) forbundet med en entalpibarriere på omkring 100 kJ mol⁻¹; denne formindskes med omkring 20 kJ mol⁻¹ for hver alkyl substituent der tilføjes på C. 2,3-Vandring er dermed lidt mindre bekostelig end 1,2-vandring og, nok så vigtigt, nitrogenatomets vandring stiller ikke meget større krav end de forudgående og efterfølgende intramolekulære hydrogenatomafrivninger (Kapitel 9).

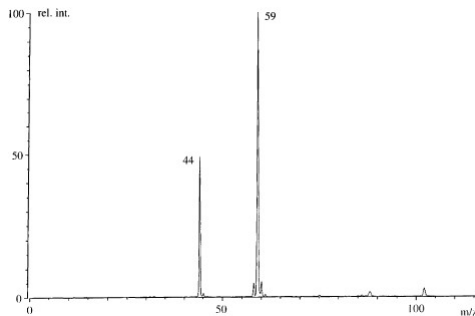
Overgangstilstandens beregnede struktur (Figur 11.8) [12] synes bedst beskrevet som NH₃ koordineret til et alken kationradikal, hvor 1,2-vandringen sker uden adskillelse; omlejringens kritiske energi er dog i nogle tilfælde ikke meget lavere end hvad dissociation til alken kationradikal og ammoniak ville kræve. Den kritiske energi påvirkes ikke i særlig grad af forøget kædelængde (Tabel 11.2).

Figur 11.8. Ioniseret propylamins β -distoniske isomer og overgangstilstand for 1,2-vandring af NH₃ (MP2/6-31+G(d,p)) (fra [11]).

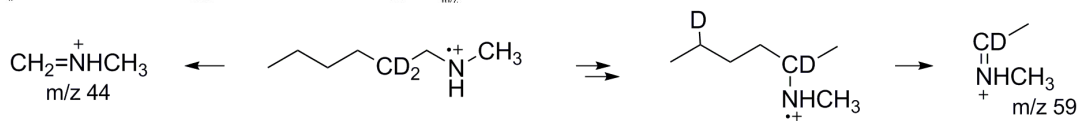

Sekundære amin kationradikaler med lange kæder isomeriseres før spaltning på samme måde som primære, omend ikke helt så fuldstændigt; med positionsspecificiteten følger for aminer med deuterium i 2-stilling også høj isotopspecificitet (Figur 11.9 og 11.10) [13].

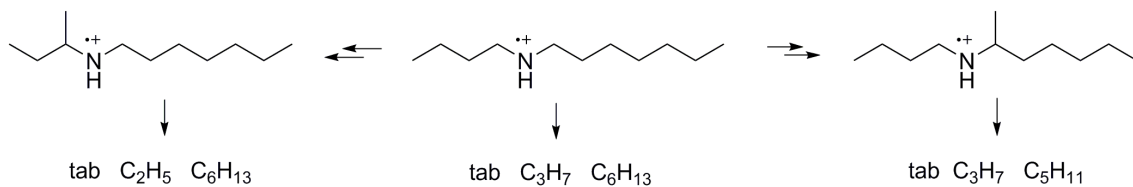
Figur 11.9. MIKE spektrum af N-methyl-(2,2-D₂)hexylamin (taget fra [13]); såvel α -spaltning som spaltning efter omlejring forløber isotopspecifikt (se Figur 11.10).

Figur 11.10. Spaltning af metastabile-N-methyl(2,2-D₂)hexylamin kationradikaler.

1,2-Vandringen stiller lidt større energikrav når aminen er sekundær, men derudover ændres reaktionsforløbet ikke i særlig grad. En tilsvarende isomerisering observeres ikke for tertiære aminer. For disses β -distoniske isomere er dissociation til alken og amin mere tilløkkende.

Når de gentagne intramolekulære H-afrivninger kan føre til forskellige β -distoniske ioner ses konkurrerende 1,2-vandringsreaktioner og efterfølgende fragmentering.

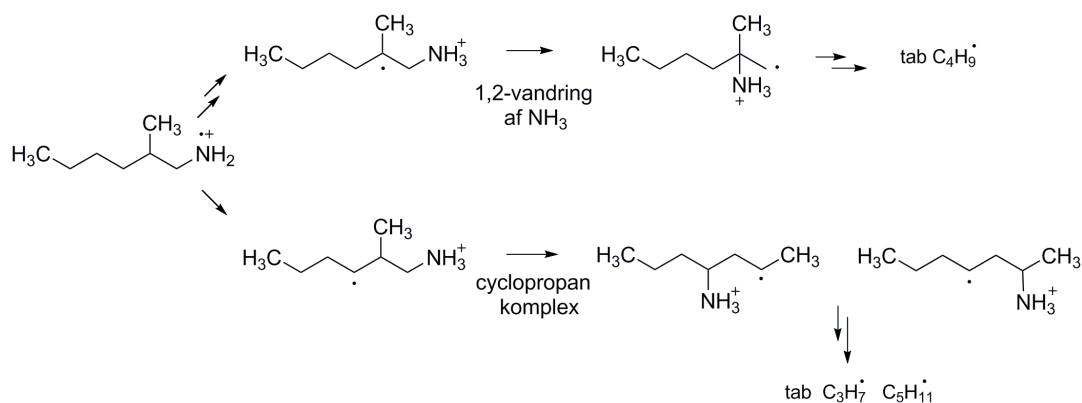
Figur 11.11. Spaltning af N-butylheptylamins molekylarion resulterer i tab af C₂H₅[•], C₃H₇[•], C₅H₁₁[•] og C₆H₁₃[•] i forholdet 5:2:2:3.

Konkurrerende omlejningsreaktioner – distoniske intermediater

Uanset at simpel spaltning ikke er særlig favorabel når nitrogenatomet befinder sig på et ikke-forgrenet carbonatom elimineres alkylradikaler fra stort set alle ioniserede alifatiske aminer. For metastabile primære amin molekylarioner er intramolekylær H-afrivning altid et termokemisk fordelagtigt alternativ (høj hydrogenatomaffinitet og lav barriere, Kapitel 9), og dermed vil isomerisering til og via distoniske isomere kunne finde sted.

β og γ. Når β-distoniske isomere kan dannes åbnes mulighed for at aminogruppen kan 1,2-vandre til en mere forgrenet position. Er forgrenede γ-distoniske isomere tilgængelige kan nitrogenatomet i stedet flytte via cyclopropan intermediater (Kapitel 10). Særligt forgrenede amin kationradikaler kan tillige omlejre ved dissociation-rekombination (Kapitel 10).

Isomerisering ved 1,2-vandring af aminogruppen kan finde sted uanset om der er substituenten i 2- eller 3-stilling. Som vist i Figur 11.12 kan ioniseret 2-methylhexylamin spaltes både efter 1,2-vandring af NH₃ og via cyclopropan-omdannelse. Dette er i udmærket overensstemmelse med de beregnede energiforhold: cyclopropandannelse stiller omtrent samme krav som 1,2-vandring efter indledende 1,6-H-afrivning.

Figur 11.12. 2-Methylhexylamin kationradikalets omlejring-fragmenteringsreaktioner.

På tilsvarende vis kan tab af alkylradikaler efter omdannelse via cyclopropankomplekser finde sted i konkurrence med dissociation-rekombination, som fx for 2-methylbutylamin kationradikalet (Kapitel 8).

Helt alment modificeres tung-atomskelettet i endestillede primære metastabile amin kationradikaler således før spaltning, gerne via distoniske isomere, da aminogruppen derved overføres til mere forgrenede positioner. I mange tilfælde vil også ikke-endestillede ioniserede aminer omdannes før spaltning, dersom termokemisk mere favorable spaltninger kan komme i spil.

Substitution på nitrogenatomet formindsker molekylarionernes tilbøjelighed til omdannelse til distoniske isomere (Kapitel 9), og dermed følger også formindsket tilbøjelighed til skeletal omlejring. Sekundære aminer kan således omdannes ved NH₃-vandring og ved dissociation-rekombination, men ikke via cyclopropaner. Tertiære aminer isomeriserer ikke i nævneværdig grad før spaltning.

Tabel 11.1. Beregnede dannelsesvarmer for β -distoniske isomere af alifatiske C₂-C₄ amin kationradikaler og overgangstilstande for 1,2-vandring af aminogruppen.^a

	β -distonisk ion		TS for N-vandring	
	G3	isom ^b	G3	E ₀
·CH ₂ CH ₂ NH ₃ ⁺	787	-25	889	102
CH ₃ ·CHCH ₂ NH ₃ ⁺	743	-35	824	81
·CH ₂ CH(CH ₃)NH ₃ ⁺	741	-24	824	83
CH ₃ CH ₂ ·CHCH ₂ NH ₃ ⁺	719	-32	799	80
CH ₃ CH ₂ CH(CH ₂ ·)NH ₃ ⁺	714	-20	799	85
CH ₃ ·CHCH(CH ₃)NH ₃ ⁺	698	-36	762	64
(CH ₃) ₂ ·CCH ₂ NH ₃ ⁺	700	-40	760	60
(CH ₃) ₂ C(CH ₂ ·)NH ₃ ⁺	694	-23	760	66
·CH ₂ CH ₂ NH ₂ CH ₃ ⁺	761	+10	(867) ^c	104
·CH ₂ CH ₂ NH ₂ CH ₂ CH ₃ ⁺	721	+10	(829) ^{c,d}	
CH ₃ ·CHCH ₂ NH ₂ CH ₃ ⁺	718	-3	807	89
·CH ₂ CH(CH ₃)NH ₂ CH ₃ ⁺	718	+11	807	89
CH ₃ CH ₂ ·CHCH ₂ NH ₂ CH ₃ ⁺	694	-2	782	88
CH ₃ CH ₂ CH(CH ₂ ·)NH ₂ CH ₃ ⁺	692	+12	782	91
CH ₃ ·CHCH(CH ₃)NH ₂ CH ₃ ⁺	676	-3	752 ^e	75
(CH ₃) ₂ ·CCH ₂ NH ₂ CH ₃ ⁺	675	-11	750	75
(CH ₃) ₂ C(CH ₂ ·)NH ₂ CH ₃ ⁺	675	+10	750	75

a kJ mol⁻¹, 298 K; G3 beregningsresultater med udgangspunkt i geometri bestemt ved optimering med MP2(full)/6-31+G(d,p).

b ΔH_f i forhold til molekylarion.

c G3//B3LYP grundet konvergensproblemer ved MP2-optimering.

d 1,5-H-flytning væsentligt mere favorabel end C₂H₅NH₂-vandring.

e carbonskelettet trans; cis: 758 kJ mol⁻¹.

Tabel 11.2. Beregnede dannelsesvarmer for β -distoniske isomere af hexylamin og octylamin kationradikaler og overgangstilstande for 1,2-vandring af aminogruppen.^a

	β -distonisk ion		TS for N-vandring	
	G3(β)	isom ^b	G3(TS)	E ₀
C ₃ H ₇ CH ₂ [•] CHCH ₂ NH ₃ ⁺	673	-30	748	75
C ₃ H ₇ [•] CHCH(CH ₃)NH ₃ ⁺	650	-32	711 ^c	61
C ₃ H ₇ CH ₂ CH([•] CH ₂)NH ₃ ⁺	666	-16	748	82
C ₃ H ₇ CH ₂ [•] CHCH ₂ NH ₂ CH ₃ ⁺	648	-2	733	85
C ₅ H ₁₁ CH ₂ [•] CHCH ₂ NH ₃ ⁺	623	-35	704	81
C ₅ H ₁₁ [•] CHCH(CH ₃)NH ₃ ⁺	600	-36	665 ^c	65
C ₅ H ₁₁ CH ₂ CH([•] CH ₂)NH ₃ ⁺	621	-15	704	83

a kJ mol⁻¹, 298 K; G3 beregningsresultater med udgangspunkt i geometri bestemt ved optimering med MP2(full)/6-31+G(d,p).

b ΔH_f i forhold til molekylarionen.

c carbonskelettet trans.

Litteraturhenvisninger til Kapitel 11

- 1 (a) K. S. Chen, D. Y. H. Tang, L. K. Montgomery og J. K. Kochi, *Rearrangements and conformations of chloroalkyl radicals by electron spin resonance*. J. Am. Chem. Soc., **96**, 2201-08 (1974).
 (b) E. J. Hamilton og H. Fischer, *Observation of the neophyl radical rearrangement by electron spin resonance spectroscopy*. Helv. Chim. Acta, **56**, 795-99 (1973).
 (c) A. L. J. Beckwith og K. U. Ingold, *Free-radical rearrangements. I Rearrangements in Ground and Excited States*, bd 1, kap 4. Red. J. K. Kochi, Academic Press, New York 1980.
 (d) J. Fossey, D. Lefort og J. Sorba, *Free Radicals in Organic Chemistry*. Wiley, New York 1995.
 (e) H. Ihee, A. H. Zewail og W. A. Goddard III, *Conformations and barriers of haloethyl radicals: Ab initio studies*. J. Phys. Chem. A, **103**, 6638-49 (1999).
 (f) E. W. Tan, B. Chan og A. G. Blackman, *A polar effects controlled enantioselective 1,2-chlorine migration via a chlorine-bridged radical intermediate*. J. Am. Chem. Soc., **124**, 2078-79 (2002).
- 2 H. E. Audier, A. Milliet og J. P. Denhez, *Fragmentation of linear primary amines: origin of the m/z 44 fragment ions*. Org. Mass Spectrom., **18**, 131-2 (1983).
- 3 H. E. Audier, G. Sozzi og J. P. Denhez, *Réactions unimoléculaires des cations radicaux $\text{CH}_3(\text{CH}_2)_{n-1}\text{NH}_2^+$ en phase gazeuse*. Tetrahedron, **42**, 1179-90 (1986).
- 4 B. T. Golding og L. Radom, *The mechanism of action of adenosylcobalamin*. J. Am. Chem. Soc., **98**, 6331-38 (1976).
- 5 (a) B. F. Yates og L. Radom, *Structures and relative energies of gas-phase $\text{C}_2\text{H}_7\text{N}^+$ radical cations*. Org. Mass Spectrom., **22**, 430-36 (1987).
 (b) J. Fossey og J.-Y. Nedelec, *Theoretical studies of free-radical migrations*. Tetrahedron, **37**, 2967-76 (1981).
 (c) J. J. Russell, H. S. Rzepa og D. A. Widdowson, *A MNDO SCF-MO theoretical study of the mechanism of [1,2] migrations in free radicals as a model for coenzyme B₁₂ mediated rearrangement reactions*. J. Chem. Soc., Chem. Commun., **1983**, 625-27.
- 6 (a) S. Hammerum, D. Kuck og P. J. Derrick, *Isomers of amine molecular ions – the structures of $\text{C}_2\text{H}_7\text{N}^+$ and related radical cations*. Tetrahedron Lett., **25**, 893-96 (1984).
 (b) S. Hammerum, A. C. Petersen, T. I. Sølling, T. Vulpius og H. Zappey, *The expulsion of alkyl radicals from the methylaminomethyl radical cation, $\text{CH}_2\text{NH}_2\text{CH}_3^+$, and related distonic ions*. J. Chem. Soc., Perkin 2, **1997**, 391-96.
- 7 T. Bjørnholm, S. Hammerum og D. Kuck, *Distonic ions as reacting species*. J. Am. Chem. Soc., **110**, 3862-69 (1988).
- 8 G. Eckhardt, *Wasserstoffumlagerungen bei der elektronenstossinduzierten Fragmentierung der Aminoäthern*. Org. Mass Spectrom., **14**, 31-35 (1979).
- 9 S. Hammerum og T. Henriksen, *The rearrangement and simple cleavage of metastable octanamine radical cations*. Int. J. Mass Spectrom., **199**, 79-89 (2000).
- 10 G. Sozzi, J. P. Denhez, H. E. Audier, T. Vulpius og S. Hammerum, *Intramolecular hydrogen atom abstraction with an eight-membered cyclic transition state in open-chain aliphatic aminium radicals*. Tetrahedron Lett. **26**, 3407-8 (1985)

- 11 R. D. Bowen og A. Maccoll, *Low-energy, low-temperature mass spectra – saturated alkylamines*. *Org. Mass Spectrom.*, **20**, 331-35 (1985).
- 12 S. Hammerum, *The 1,2-migration of NH₃ in protonated β-aminoalkyl radicals*. *Int. J. Mass Spectrom.*, **199**, 71-78 (2000).
- 13 S. Hammerum og A. C. Petersen, *Isomerization and unimolecular fragmentation of straight-chain secondary amine radical cations in the gas phase*. *Acta Chem. Scand.*, **52**, 1045-51 (1998).